

การศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาการออกกลางคัน

นักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคบึงกาฬ

A study of problems and guidelines for solving problems
of dropout students in Buengkan Technical College

เมธีสิน สมอุมจารย์ (Metheesin Somumcharn)

วิทยาลัยเทคนิคบึงกาฬ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

Buengkan Technical College, Office of the Vocational Education Commission

Email: s.metheesin@hotmail.com

Received March 3, 2020; Revised April 17, 2020; Accepted June 20, 2020

Abstract

This study with the objective of 1) to study the causes of dropout 2) finding ways to solve the dropout problem of students at BuengKan Technical College. The sample consisted of 50 students who drop out from the academic year 2012–2014. The instrument used in the study was a questionnaire. The statistics used for data analysis were the mean percentage and standard deviation. The study found that 1) Problems of dropout problems for students BuengKan Technical College, the academic year 2012–2014, in overall, was at a medium level when considering each aspect, it was found that it was at a medium level. A dropout comes from 4 main personal reasons, student, environmental causes, educational institutions, and parents 2) The results of the analysis of guidelines for solving the dropout problems of students. BuengKan Technical College is divided into 4 areas as follows 2.1) Learners, should reduce the course, but since there are too many courses, should allow those who are pregnant before the age to come back to study, should cancel courses that students do not like, should allow students to work, should increase learning time to suit the learner's potential 2.2) Guardian side, should let the school reduce the registration fee, student should be enrolled on an hourly basis, should allow students to be able to test their physical and mental conditions when they are ready to enter further studies 2.3) School, should have a beautiful building, classrooms and landscapes, should support and promote sport and music activities and 2.4) Environment, should make a beautiful classroom for use and provide modern teaching equipment.

Keywords: Guidelines for Solving Problems, Dropout

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสาเหตุและหาแนวทางการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคบึงกาฬ รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แนวคิดการให้คำปรึกษาเป็นกรอบการวิจัย พื้นที่วิจัย คือ วิทยาลัยเทคนิคบึงกาฬ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียน นักศึกษาที่ออกกลางคัน วิทยาลัยเทคนิคบึงกาฬ ปีการศึกษา 2555 -2557 จำนวน 50 คน ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือวิจัย ได้แก่ เป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย ร้อยละและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคบึงกาฬ ปีการศึกษา 2555-2557 โดยภาพรวม มีสภาพปัญหาในระดับปานกลาง 2) ผลการวิเคราะห์ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม สภาพปัญหาและสาเหตุการออกกลางคันนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคบึงกาฬ มีดังนี้ 2.1) สาเหตุด้านที่เกี่ยวกับผู้เรียน คือ ต้องการลดรายวิชาที่เรียนลง เนื่องจากแต่ภาคเรียนมีรายวิชามากเกินไป ให้โอกาสผู้ที่ตั้งคร่ำครึก่อนวัยอันสมควร กลับมาเรียนใหม่ ต้องการเรียนข้ามรายวิชาที่ไม่ชอบ ให้โอกาสผู้เรียนออกมาทำธุรกิจส่วนตัว เช่น รถรับ-ส่ง นักเรียน โดยการเพิ่มเวลาเรียนให้ 2.2) สาเหตุด้านที่เกี่ยวกับผู้ปกครอง คือ ต้องการให้สถานศึกษาลดค่าเทอมลง ค่าลงทะเบียนสูงเกินไป ต้องการให้ผู้เรียนเข้าเรียนเป็นรายชั่วโมงต้องการให้ผู้เรียนพักอาศัยสภาพร่างกาย จิตใจ เมื่อมีความพร้อมจะเข้ามาศึกษาต่อ 2.3) สาเหตุด้านที่เกี่ยวกับสถานศึกษา คือ ต้องการให้มีอาคารเรียน ห้องเรียนและภูมิทัศน์ที่เหมาะสม ให้มีการสนับสนุนส่งเสริม กิจกรรมกีฬา และดนตรี และ 2.4) สาเหตุด้านที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม คือ ห้องเรียนไม่สวยงาม ขาดอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย

คำสำคัญ: แนวทางการแก้ปัญหา, ออกกลางคัน

บทนำ

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) เป็นหน่วยงานของกระทรวงศึกษาธิการ มีหน้าที่พิจารณา เสนอนโยบายแผนพัฒนามาตรฐานและหลักสูตรการอาชีวศึกษาทุกระดับ ที่สอดคล้องกับความต้องการตาม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ การส่งเสริมประสานงาน การจัดการอาชีวศึกษา ของรัฐและเอกชน การสนับสนุนทรัพยากร การติดตามตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการอาชีวศึกษา โดยคำนึงถึง คุณภาพและความเป็นเลิศทางวิชาชีพ เพื่อให้โอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชนให้มากขึ้น จึงได้ขยายสถานศึกษาไปสู่ ภูมิภาคโดยเน้นให้เปิดทำการสอนได้ทุกหลักสูตร ทั้งในระบบและนอกระบบ สามารถเปิดทำการสอนได้หลากหลาย วิชาชีพ เพื่อให้สอดคล้องต่อความต้องการของตลาดแรงงาน และทำให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่นักศึกษา สามารถที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนตามระดับขั้นความสามารถ ปัจจุบันสถานศึกษาสนองนโยบายในเรื่อง การรับนักศึกษาที่มีการรับอย่างไม่จำกัดจำนวน และนักศึกษาอยากเรียนสาขาอะไรต้องได้เรียนสาขานั้น ไม่ต้อง สอบแข่งขันสามารถเข้าเรียนได้เลย จึงเป็นการพัฒนาศักยภาพของบุคคลให้ทำงานได้ อันจะนำไปสู่การผลิตกำลังคน ที่มีคุณภาพทั้งระดับกึ่งฝีมือ ฝีมือ เทคนิค และเทคนิคขั้นสูง โดยมุ่งเน้นการประกอบอาชีพอิสระเพื่อยกระดับคุณภาพ ชีวิตที่ดีขึ้น หากนักศึกษาเกิดความล้มเหลวทางการศึกษา โดยการสอบตก หรือการออกกลางคันก่อนที่จะจบ

การศึกษา หรือไม่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรที่กำหนดได้นั้น ถือว่าเป็นความสูญเสียทางการศึกษาที่ทำให้การลงทุนของรัฐบาลสูญเสียเปล่าที่ไม่สามารถจะผลิตนักศึกษาได้ตามความต้องการ จึงเป็นการสูญเสียทรัพยากรที่มีคุณค่ายังทำให้ส่งผลกระทบต่อด้านเศรษฐกิจของประเทศและเศรษฐกิจของครอบครัว ซึ่งต้องสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายไปไม่ได้รับประโยชน์ที่คุ้มค่า (Ekaboot Yoosuk, 2006)

วิทยาลัยเทคนิคบึงกาฬ เป็นสถานศึกษาหนึ่งที่ประสบปัญหานักเรียนนักศึกษาออกกลางคันเช่นเดียวกับสถานศึกษาอื่น ๆ ในปีการศึกษา 2555-2557 วิทยาลัยฯ มีนักเรียน นักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำนวน 119 คน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จำนวน 15 คน รวมทั้งหมด 134 คน ด้วยความตระหนักถึงความสำคัญ of นักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคบึงกาฬ จึงได้จัดการศึกษาสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนนักศึกษา จัดทำแบบสอบถามเพื่อศึกษาสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนนักศึกษา โดยให้ผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียน นักศึกษา ประเมินความคิดเห็นและสรุปเพื่อให้ผู้บริหาร ครูผู้สอน ได้ศึกษาข้อมูลสะท้อนย้อนกลับ นำมาปรับปรุงตนเอง ปรับปรุงการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยให้เหมาะกับโลกยุคแห่งการเรียนรู้ และลดปัญหาการออกกลางคันตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคบึงกาฬ
2. เพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนของวิทยาลัยเทคนิคบึงกาฬ

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา ได้แก่ การออกกลางคัน, เด็กและเยาวชน, จิตวิทยา

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียน นักศึกษาที่ออกกลางคันวิทยาลัยเทคนิคบึงกาฬ ปีการศึกษา 2555 -2557 จำนวน 50 คน ใช้วิธีเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling)

พื้นที่วิจัย คือ วิทยาลัยเทคนิคบึงกาฬ

ทบทวนวรรณกรรม

การศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาการออกกลางคัน นักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคบึงกาฬผู้วิจัยได้ ศึกษาเอกสาร ตำรา บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

Sanit Karnjanapradit (2000) ได้ศึกษาการออกกลางคันของนักเรียนหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน พบว่าการตัดสินใจหยุดเรียนและการออกกลางคันของนักศึกษามีผลมาจาก การเข้าร่วมกิจกรรมและการเรียนไม่ต่อเนื่องกัน เข้ามาเรียนในช่วงระยะเวลาหนึ่งแล้วก็หายไปมีการขาดเรียนบ่อยครั้ง มาสายเป็นประจำ ขาดความรับผิดชอบต่องานที่อาจารย์มอบหมาย ชอบแยกตัวอยู่คนเดียว ไม่ชอบพูดกับเพื่อน ๆ ทำผิดบ่อยครั้งและมีความวิตกกังวลสูง

Nimnuan Bunin (2011) ได้ศึกษาการศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาโดยการมีส่วนร่วมของบุคคลที่เกี่ยวข้อง:กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์ พบว่า ปัญหาระดับรุนแรงและค่อนข้างรุนแรง 10 รายการ ตามลำดับดังนี้ คือ นักศึกษา

สามารถเข้าออกวิทยาลัยได้ตลอดเวลา เนื่องจากจัดตารางเรียนไม่ต่อเนื่องมีช่วงโหวงว่างระหว่างวัน รองลงมา คือ วิทยาลัยได้ตั้งอยู่ใกล้กับแหล่งที่ไม่เหมาะสม ห้องน้ำไม่สะอาด การบริการน้ำดื่ม ไม่เพียงพอระเบียบการไว้ทรงผมเข้มงวดเกินไป การแจ้งข่าวสารของนักศึกษาล่าช้า นักศึกษาไม่กล้าถามครูผู้สอนในเรื่องที่ไม่เข้าใจ นักศึกษาไม่มีสมาธิในการเรียน และไม่คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์

Kanop Petson (1997) ได้ศึกษาการออกกลางคันของนักเรียนช่างอุตสาหกรรมในวิทยาลัยเทคนิคจังหวัดภาคใต้ในปี พ.ศ.2540 โดยใช้กลุ่มประชากรจำนวน 513 คน จากผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาเลือกเรียนในวิชาที่ไม่ถนัด ขาดแคลนทุนทรัพย์เพื่อการเรียน มีการระบับผิดชอบในการช่วยเหลือครอบครัวในการประกอบอาชีพ ผู้ปกครองไม่สนับสนุนให้เรียน ขัดแย้งกับครู-อาจารย์ ผู้สอน ครู-อาจารย์ที่ปรึกษาไม่มีการทำหน้าที่มากเกินไป

Kosol Srisuphan (2003) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการออกกลางคันของนักเรียน: กรณีศึกษานักเรียนวิชาช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนเทคโนโลยีเอเชีย พบว่าด้านการคบเพื่อน ได้พบประเด็นสำคัญที่เป็นสาเหตุของการออกกลางคัน คือเพื่อนของกรณีศึกษาชวนให้หนีการเรียนเพื่อไปเที่ยวจนขาดการเรียนบ่อยครั้งจึงตัดสินใจออกเรียนกลางคันและตัดสินใจมาเรียนที่โรงเรียนเพราะเพื่อนแต่เมื่อเพื่อนต้องออกกลางคันเนื่องจากสาเหตุส่วนตัวก็ออกตามเพื่อน

Komol Chantawong (2015) ได้ศึกษาปัจจัยสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์ ศูนย์สระแก้ว พบว่า 1) ปัจจัยสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์ ศูนย์สระแก้ว พบว่า ปัจจัยด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนเป็นสาเหตุการออกกลางคันมากที่สุดรองลงมาได้แก่ ด้านสถานศึกษา และด้านสภาพแวดล้อม ตามลำดับ 2) แนวทางการแก้ไขปัญหการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์ ศูนย์สระแก้ว พบว่า ด้านสถานศึกษาได้แก่ ควรมีการผ่อนชำระค่าเทอม การบริหารจัดการศึกษาควรมีความชัดเจนมีระบบดูแลช่วยเหลือนักศึกษาที่มีประสิทธิภาพเปิดโอกาสให้ชุมชนและหน่วยงานอื่นเข้ามามีส่วนร่วม ด้านอาจารย์ผู้สอนได้แก่ ไม่ควรสอนเนื้อหาที่ยากเกินไป เตรียมการสอนและมีเนื้อหาใหม่ ๆ มีจิตวิทยาการสอน ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย เน้นความรู้ให้สามารถสื่อสารกับโลกภายนอกได้ ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ได้แก่ ควรเปิดหลักสูตร

Chamnan Panawong (2013) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการออกกลางคันของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนเรศวร มีนิสิตเพศชายที่ออกกลางคัน จำนวน 352 คน คิดเป็นร้อยละ 5.93 เพศหญิง จำนวน 602 คน คิดเป็นร้อยละ 5.08 คณะที่มีนิสิตออกกลางคันมากที่สุด คือ วิทยาลัยนานาชาติ มีนิสิตออกกลางคัน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 12.22 รองลงมา ได้แก่ คณะมนุษยศาสตร์มีนิสิตออกกลางคัน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 7.54 และ คณะวิทยาศาสตร์การแพทย์ มีนิสิตออกกลางคัน จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 7.06 วิธีการรับเข้าที่มีนิสิตออกกลางคันมากที่สุด ได้แก่วิธีการที่รับเข้าโดยวิธีการตามโครงการต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 7.65 รองลงมา คือ วิธีการ Admission ร้อยละ 5.35 และวิธีการรับตรงมีนิสิตออกกลางคณ้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.96 นิสิตที่มีผลการเรียนก่อนเข้า 1.01-2.00 มีร้อยละของการออกกลางคันมากที่สุด คือ 18.18 รองลงมา คือ ผลการเรียนก่อนเข้า 2.01-3.00 ร้อยละ 7.19 และผลการเรียน 3.01-4.00 มีร้อยละของการออกกลางคณ้อยที่สุด คือ 4.54 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับการออกกลางคันของนิสิต พบว่า เพศ คณะวิชา กลุ่มสาขาวิชา วิธีการรับเข้าและผลการเรียนก่อนเข้าศึกษาล้วนมีความสัมพันธ์กับการออกกลางคันของนิสิตในระดับปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งสิ้น

Phutthachat Soison (2012) ได้ศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการลดปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในสถานศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมการต่อเรือหนองคาย พบว่าสภาพ

ปัญหาของการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา ได้แก่ ปัญหาจากเรื่องส่วนตัว ครอบครัว สภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษา และภายนอกสถานศึกษา สำหรับแนวทางการลดปัญหาการออกกลางคัน คือ การที่ครูและผู้บริหารให้คำปรึกษาและการดูแลอย่างใกล้ชิดมีระบบดูแลนักเรียนการอบรมพัฒนาครูที่ปรึกษาและกิจกรรมเสริมหลักสูตรการเรียนการสอน

Wachiraphon Oanthaisong (2015) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 พบว่า 1) ผู้บริหารโรงเรียนและครู โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียนโดยรวมเห็นด้วยอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านครอบครัวด้านพฤติกรรมนักเรียน และด้านโรงเรียนและสภาพแวดล้อมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง 2) ผู้บริหารโรงเรียนและครู โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ที่มีสถานภาพตำแหน่งและปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนขนาดต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียนโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน 3) ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีต่อการออกกลางคันของนักเรียนในโรงเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ในแต่ละด้านมีดังนี้ ด้านโรงเรียนและสภาพแวดล้อม คือ โรงเรียนควรติดตามนักเรียนอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบเพื่อจะได้แก้ปัญหาได้รวดเร็ว ทันท่วงทีด้านการจัดการเรียนการสอน คือ ครูไม่ควรมอบหมายชิ้นงานมากเกินไป เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความท้อถอย ด้านพฤติกรรมนักเรียน คือ นักเรียนมักขาดเรียน หนีเรียน ไม่ปฏิบัติตามกฎของโรงเรียนบ่อยครั้ง จึงต้องออกกลางคันและด้าน ครอบครัว คือ นักเรียนต้องอาศัยอยู่กับญาติซึ่งไม่ใช่บิดามารดา ทำให้ไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่เท่าที่ควร

Prangthip Soeykrathoke (2012) ได้ศึกษาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชมงคล มหาวชิราลงกรณ์นครพนมโดยภาพรวมทั้ง 6 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาที่อยู่ในระดับมาก คือ ด้านส่วนตัวของนักศึกษา รองลงมา คือ ด้านครอบครัว ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่านักศึกษาที่มีเพศระดับการศึกษาที่สมัครเรียนและสาขาวิชาที่แตกต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ในขณะที่เมื่อพิจารณาจากตัวแปรด้านอาชีพของผู้ปกครองรายได้ต่อเดือนในครอบครัว ระยะทางจากบ้านถึงวิทยาลัย และการพักอาศัยที่แตกต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันไม่แตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ พื้นที่วิจัย คือ วิทยาลัยเทคนิคบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ ประชากร คือ นักเรียน นักศึกษาที่ออกกลางคันวิทยาลัยเทคนิคบึงกาฬปีการศึกษา 2555-2557 จำนวน 134 คน และผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง นักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคบึงกาฬ จำนวน 50 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียน นักศึกษา ที่ออกกลางคัน วิทยาลัยเทคนิคบึงกาฬ ปีการศึกษา 2555-2557 จำนวน 50 คน และผู้บริหาร ผู้ปกครอง และครูผู้สอนหรือครูที่ปรึกษา จำนวน 20 คน ที่ได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบสอบถามเกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาและสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนนักศึกษาที่ออกกลางคัน วิทยาลัยเทคนิคบึงกาฬ ที่ผู้ศึกษาได้สร้างขึ้นแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสำรวจรายการ (Check List) ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็น

เกี่ยวกับปัญหาที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุที่ออกกลางคัน ได้แก่ ด้านที่เกี่ยวกับตัวนักเรียน จำนวน 7 ข้อ ด้านที่เกี่ยวกับสถานศึกษา จำนวน 6 ข้อ ด้านที่เกี่ยวกับผู้ปกครอง จำนวน 7 ข้อ และด้านเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม จำนวน 5 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด (Boonchom Srisa-Ard, 2002)) ตอนที่ 3 เป็น แบบสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด (Open end Questions) และ 2) แบบสัมภาษณ์ ผู้บริหาร ผู้ปกครอง ครูผู้สอน ครูที่ปรึกษา ของวิทยาลัยเทคนิคบึงกาฬ เกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขสภาพปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคันนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคบึงกาฬ ที่ผู้ศึกษาได้สร้างขึ้นจากการนำผลการศึกษาสภาพปัญหาและสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษานักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคบึงกาฬ ปีการศึกษา 2555 -2557 เรียงตามลำดับตามน้ำหนัก สามอันดับแรกของปัญหาในแต่ละด้านมาเป็นแบบสัมภาษณ์ และแบบสัมภาษณ์แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษานักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคบึงกาฬ รวบรวมข้อมูลโดย การแจกแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ ระหว่างเดือนพฤษภาคม 2555 ถึงเดือนเมษายน 2557 นำข้อมูลเชิงปริมาณมาวิเคราะห์ด้วยสถิติ ดังนี้ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การวิเคราะห์สาระ (Content analysis) เป็นเชิงคุณภาพ ใช้การวิจัยเอกสาร วิเคราะห์ สังเคราะห์ ข้อมูลแล้วนำมาเขียนบรรยายเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการออกกลางคันนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคบึงกาฬ ปีการศึกษา 2555-2557 ดังนี้

สภาพปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคบึงกาฬ ปีการศึกษา 2555-2557 โดยภาพรวมมีสภาพปัญหาในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.99 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ สาเหตุด้านที่เกี่ยวกับตัวนักเรียนค่าเฉลี่ย 3.23 สาเหตุด้านที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อม ค่าเฉลี่ย 3.08 สาเหตุด้านที่เกี่ยวกับสถานศึกษา ค่าเฉลี่ย 2.83 และ สาเหตุด้านที่เกี่ยวกับผู้ปกครอง ค่าเฉลี่ย 2.82

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม สภาพปัญหาและสาเหตุการออกกลางคันนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคบึงกาฬ มีดังนี้

1. สาเหตุด้านที่เกี่ยวกับผู้เรียน คือ ต้องการลดรายวิชาที่เรียนลง เนื่องจากแต่ภาคเรียนมีรายวิชามากเกินไป ให้โอกาสผู้ที่ตั้งครบก่อนวัยอันสมควรกลับมาเรียนใหม่ต้องการเรียนข้ามรายวิชาที่ไม่ชอบ ให้โอกาสผู้เรียนออกมาทำธุรกิจส่วนตัว อาทิเช่น รถรับ-ส่ง นักเรียนเพิ่มเวลาเรียนให้
2. สาเหตุด้านที่เกี่ยวกับผู้ปกครอง คือ ต้องการให้สถานศึกษาลดค่าเทอมลง ค่าลงทะเบียนสูงเกินไป ต้องการให้ผู้เรียนเข้าเรียนเป็นรายชั่วโมง คือ ต้องการให้ผู้เรียนพักรักษา สภาพร่างกาย จิตใจ เมื่อมีความพร้อมจะเข้ามาศึกษาต่อ
3. สาเหตุด้านที่เกี่ยวกับสถานศึกษา คือ ต้องการให้มีอาคารเรียน ห้องเรียนและภูมิทัศน์ที่สวยงาม ให้มีการสนับสนุนส่งเสริม กิจกรรมกีฬา และกิจกรรมดนตรี
4. สาเหตุด้านที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม คือ ห้องเรียนไม่สวยงาม ขาดอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย

อภิปรายผล

จากการศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาคารออกกลางคั่นนักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคบึงกาฬ ปีการศึกษา 2555-2557 ผู้วิจัยอภิปรายผลได้ดังนี้

1) ด้านที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียน

จากผลการวิจัยพบว่านักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคบึงกาฬ ปีการศึกษา 2557 มีระดับปัญหาเกี่ยวกับด้านที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัญหาที่อยู่ในระดับมาก คือ แบ่งเวลาไม่เหมาะสม เช่น นำเวลาเรียนไปเล่นเกม, เทียวห้าง, ดูหนังเรียนไม่ได้เต็มที่ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Sanit Karnjanapradit (2000) ได้ศึกษาการออกกลางคั่นของนักเรียนหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน พบว่าการตัดสินใจหยุดเรียนและการออกกลางคั่นของนักศึกษามีผลมาจาก การเข้าร่วมกิจกรรมและการเรียนไม่ต่อเนื่องกัน เข้ามาเรียนในช่วงระยะเวลาหนึ่งแล้วก็หายไปมีการขาดเรียนบ่อยครั้ง มาสายเป็นประจำ ขาดความรับผิดชอบต่องานที่อาจารย์มอบหมาย ชอบแยกตัวอยู่คนเดียว ไม่ชอบพูดกับเพื่อนๆ ทำผิดบ่อยครั้งและมีความวิตกกังวลสูง

2) ด้านที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษา

จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคบึงกาฬ ปีการศึกษา 2557 มีระดับปัญหาเกี่ยวกับด้านที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัญหาที่อยู่ในระดับมาก คือ วิทยาลัยฯ มีกิจกรรมนอกจากการเรียนการสอนมากเกินไป เช่น แข่งขันกีฬา การอบรมหรืออื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Nimnuan Bunin (2011) เรื่องการศึกษาสภาพและแนวทางการแก้ไขปัญหาคารออกกลางคั่น ของนักศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยการมีส่วนร่วมของบุคคลที่เกี่ยวข้อง : กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์ พบว่า ปัญหาในระดับรุนแรงและค่อนข้างรุนแรง 10 รายการ ตามลำดับดังนี้ คือ นักศึกษาสามารถเข้าออกวิทยาลัยได้ตลอดเวลา เนื่องจากจัดตารางเรียนไม่ต่อเนื่องมีช่วงว่างระหว่างวัน รองลงมาคือ วิทยาลัยได้ตั้งอยู่ใกล้กับแหล่งที่ไม่เหมาะสม ห้องน้ำไม่สะอาด การบริการน้ำดื่ม ไม่เพียงพอระเบียบการไว้ทรงผมเข้มงวดเกินไป การแจ้งข่าวสารของนักศึกษาล่าช้า นักศึกษาไม่กล้าถามครูผู้สอนในเรื่องที่ไม่เข้าใจ นักศึกษาไม่มีสมาธิในการเรียน และไม่คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์

3) ด้านที่เกี่ยวข้องกับผู้ปกครอง

นักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคบึงกาฬ ปีการศึกษา 2557 มีระดับปัญหาเกี่ยวกับด้านที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัญหาที่อยู่ในระดับมาก คือ ครอบครัวมีฐานะยากจน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Kanop Petson (1997) ที่ศึกษาการออกกลางคั่นของนักเรียนช่างอุตสาหกรรมในวิทยาลัยเทคนิคสี่จังหวัดภาคใต้ ในปี พ.ศ.2540 โดยใช้กลุ่มประชากรจำนวน 513 คน จากผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาเลือกเรียนในวิชาที่ไม่ถนัด ขาดแคลนทุนทรัพย์เพื่อการเรียน มีการรับผิดชอบในการช่วยเหลือครอบครัวในการประกอบอาชีพ ผู้ปกครองไม่สนับสนุนให้เรียน ขัดแย้งกับครู-อาจารย์ ผู้สอน ครู-อาจารย์ที่ปรึกษามีการเหน็ดเหนื่อยมากเกินไป

4) ด้านที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อม

นักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคบึงกาฬ ปีการศึกษา 2557 มีระดับปัญหาเกี่ยวกับด้านที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัญหาที่อยู่ในระดับมาก คือ คบเพื่อนไม่ดีชักชวนไปในทางที่ผิด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Kosol Srisuphan (2003) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การ

ออกกลางคันของนักเรียน:กรณีศึกษานักเรียนวิชาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเทคโนโลยีเอเชีย พบว่า ด้านการคบเพื่อน ได้พบประเด็นสำคัญที่เป็นสาเหตุของการออกกลางคัน คือเพื่อนของกรณีศึกษาชวนให้หนีการเรียนเพื่อไปเที่ยวจนขาดการเรียนบ่อยครั้งจึงตัดสินใจออกเรียนกลางคัน และตัดสินใจมาเรียนที่โรงเรียนเพราะเพื่อนแต่เมื่อเพื่อนต้องออกกลางคันเนื่องจากสาเหตุส่วนตัวก็ออกตามเพื่อน

สรุปผล

การศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาการออกกลางคัน นักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคบึงกาฬ ได้ว่าสภาพปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคบึงกาฬ ปีการศึกษา 2555-2557 โดยภาพรวมมีสภาพปัญหาในระดับปานกลาง และผลการวิเคราะห์ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ พบว่า ด้านผู้เรียน คือ ต้องการลดรายวิชาที่เรียนลง เนื่องจากแต่ภาคเรียนมีรายวิชามากเกินไป ให้โอกาสผู้ที่ตั้งครรภ์ก่อนวัยอันสมควรกลับมาเรียนใหม่ ต้องการเรียนข้ามรายวิชาที่ไม่ชอบ ให้โอกาสผู้เรียนออกมาทำธุรกิจส่วนตัว อาทิเช่น รถรับ-ส่งนักเรียน เพิ่มเวลาเรียนให้ ด้านผู้ปกครอง คือ ต้องการให้สถานศึกษาลดค่าเทอมลง ค่าลงทะเบียนสูงเกินไป ต้องการให้ผู้เรียนเข้าเรียนเป็นรายชั่วโมงต้องการให้ผู้เรียนพักกีฬาสภาพร่างกาย จิตใจ เมื่อมีความพร้อมจะเข้ามาศึกษาต่อ ด้านสถานศึกษา คือ ต้องการให้มีอาคารเรียน ห้องเรียนและภูมิทัศน์ที่สวยงาม ให้มีการสนับสนุนส่งเสริม กิจกรรมกีฬา และกิจกรรมดนตรีและด้านสิ่งแวดล้อม คือ ห้องเรียนไม่สวยงาม ขาดอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย ซึ่งเป็นสาเหตุและปัจจัยที่ทำให้นักเรียน นักศึกษาไม่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรที่กำหนดขึ้นได้นั้น ถือว่าเป็นการล้มเหลว และ สูญเสียทางการศึกษาที่ทำให้การลงทุนของทางรัฐบาลนั้นสูญเปล่าที่ไม่สามารถผลิตนักเรียน นักศึกษาได้ตามความต้องการของท้องตลาด จึงเป็นการสูญเสียทรัพยากรที่มีคุณค่า ส่งผลกระทบด้านเศรษฐกิจของประเทศและ ของครอบครัวซึ่งต้องสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายไปไม่ได้รับประโยชน์ที่คุ้มค่า ในบทบาทผู้บริหารสถานศึกษา ได้ตระหนักถึงความสำคัญของนักเรียน นักศึกษา โดยสารสนเทศที่ได้มาปรับปรุงและพัฒนาในด้านต่าง ๆ แก้ไขปัญหาการลาออกของนักเรียนได้ ทำให้อยอดจำนวนการลาออกของนักเรียนลดลง

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพปัญหา และสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคบึงกาฬ จากการศึกษา พบว่า ด้านที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษา อันได้แก่ วิทยาลัยฯ มีกิจกรรมนอกจากการเรียนการสอนมากเกินไป เช่น แข่งขันกีฬา การอบรมหรืออื่น ๆ วิทยาลัยฯ เครื่องครัดเรื่องกฎระเบียบมากเกินไป การจัดสภาพแวดล้อมของวิทยาลัยฯ ไม่เป็นที่พึงพอใจ เช่น มีเสียงรบกวน จำนวนโต๊ะ เก้าอี้ไม่เพียงพอ ห้องน้ำไม่เพียงพอ ปัญหาที่อยู่ในระดับปานกลาง ข้อเสนอแนะจากงานวิจัยนี้ คือ ให้วิทยาลัยมีแผนการเข้าร่วมกิจกรรมที่ชัดเจน ให้มีการบริหารจัดการ จัดให้มีการประชุม ชี้แจงกฎ ระเบียบ วินัย ของสถานศึกษาให้ผู้ปกครองและผู้เรียนทราบในแนวทางเดียวกัน ให้มีการปรับปรุงภูมิทัศน์ ห้องสันทนาการ และสถานที่พักผ่อนสำหรับผู้เรียนอย่างเพียงพอ

องค์ความรู้ใหม่

การศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาการออกกลางคัน นักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคบึงกาฬ นั้นแสดงให้เห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาของการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา สถานศึกษาต้องให้การ

สนับสนุน และจัดตั้งอำนวยความสะดวกภายในสถานศึกษาเพื่อเป็นการเพิ่มทางเลือกให้แก่นักเรียน นักศึกษาในการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และการจัดระบบดูแลและช่วยเหลือนักเรียน โดยร่วมมือกับทุก ๆ ฝ่าย เช่น ฝ่ายปกครอง อาสาสมัครจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษาและเจ้าหน้าที่ตำรวจ เป็นต้น เป็นแนวทางการเพิ่มจำนวนนักเรียน นักศึกษาสายอาชีวศึกษาหรือสายอาชีพ ในสถานศึกษาภายใต้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของทางรัฐบาล การเสริมสร้างหรือปัจจัยที่ส่งผลต่อการเพิ่มแรงจูงใจต่อการเรียนสายอาชีพ สร้างความมั่นใจให้กับชุมชน ผู้ปกครองและสถานประกอบการให้มีความเชื่อมั่นต่อการจัดการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาต่อไป

References

- Bunin, N. (2011). *Dropouts of Students in Bachelor Degree Office of the Vocational Education Commission By participation of related persons: a case study of Uttaradit Technical College*. Master of Education, Uttaradit Rajabhat University.
- Chantawong, K. (2015). Factors Causing the College Dropouts of Valaya Alongkornrajabhat University Under The Royal Patronage, Sakaeo Campus. *Valaya Alongkorn Review*, 5(1), 127-141.
- Karnjanapradit, S. (2000). *Dropping out of Students Non-formal Education Program*. Chiang Mai: Chiang Mai University.
- Oanthaisong, W. (2015). *Factors Affecting Students' Drop Out in School, Under the Secondary Educational Service Area Office 32*. Master of Education Program in Educational Administration, Buriram Rajabhat University.
- Panawong, C. (2013). The Relationship between Factors and Dropouts of Students in Bachelor Degree at Naresuan University. Department of Educational, Faculty of Education, Naresuan University. *Journal of Community Development Research (Humanities and Social Sciences)*, 6(2), 44-55.
- Peterson, K. (1997). *Dropout of Technical Student at Technical Colleges in the Four Southern Provinces, Thailand*. Master Science in Industrial Education (Mechanical Technology Education), Graduate School. King Mongkuts University of Technology.
- Soison, P. (2012). *A study of problems and ways to reduce the Dropout Problem for vocational diploma students in Nongkhai college of Boatbuilding Industrial and Technology*. 55th Kasetsart University Academic Conference. Department of Education Kasetsart University.
- Srisa-Ard, B. (2002). *Basic research*. Bangkok: Suwiriyaarn.
- Srisuphan, K. (2003). *Dropouts of Students: A case study of students in industrial mechanic at the*

Asian Technology School. Chiang Mai: Chiang Mai University.

- Yoosuk, E. (2006). *Dropouts of Students in Bachelor Degree Vocational Certificate Program (Vocational Certificate)*. Phutthamonthon Industrial and Community Education College Office of the Vocational Education Commission Ministry of Education. Master of Industrial Education Thesis, Graduate School. King Mongkut's Institute of Technology North Bangkok.
- Soeykrathoke, P. (2012). *Factors Affecting the Dropout of the Students in Thatphanom College, Nakhon Phanom University*. Report of academic conference (Proceedings). National research presentations Graduate network Northern Rajabhat University No. 17, 1062-1069.